

В'ячеслав КОВАЛЬЧУК

Нобелівська премія в галузі економіки за 2008 рік з формулюванням «за дослідження в області структури торгівлі і розміщення виробництва» була присуджена вченому із США **Полу Кругману** [1].

Пол Робін Кругман (Paul Robin Krugman) народився 28 лютого 1953 року у Нью-Йорку. Навчався у Єльському університеті, викладав міжнародну економіку у Єльському, Каліфорнійському, Стенфордському університетах (США), Лондонській школі економіки, Массачусетському технологічному інституті (м. Бостон, США), де ще у 1977 році став доктором філософії. Нині П. Кругман є професором економіки Принстонського університету (з 2000 року).

З 1979 року П. Кругман працює у Національному бюро економічних досліджень (National Bureau of Economic Research), з 1986 року входить у наглядову раду Інституту міжнародної економіки (Institute of International Economics). У 1988 році він став членом так званої «Групи тридцяти» (Group of Thirty) – міжнародної організації, що об'єднує фінансистів і економістів. Мета Group of Thirty: поглиблене вивчення фінансових і економічних проблем; аналіз наслідків рішень прийнятих в цьому секторі у суспільній і приватній сферах. З 1992 року Пол Кругман є членом Американської Академії мистецтв і наук (American Academy of Arts and Sciences), а з 1997-го – почесним членом мюнхенського Центру економічних досліджень.

П. Кругман нагороджений медаллю ім. Дж. Б. Кларка (1991), є лауреатом премій ім. Адама Сміта (1995), Ректенвальда (2000) і принца Астурійського (2004).

Пол Кругман економіст зі світовим ім'ям, творець нової теорії міжнародної торгівлі. Він виступає за державний контроль над потоками спекулятивного капіталу. Написав багато книг і наукових досліджень. Основні його роботи: «Стратегічна торгова політика і нова міжнародна економічна теорія» (1986); «Міжнародна економіка: теорія і політика» (1988, у співавторстві з М. Обстфельдом); «Торгова політика і структура ринку» (1989); «Просторова економіка: міста, регіони і міжнародна торгівля» (1999, у співавторстві з М. Фуджитою і Е. Венейблсом) [2].

З 2000 року П. Кругман веде щотижневу аналітичну колонку у газеті «The New York Times», на сайті цього видання він також веде Інтернет-блог, який назвав

«Совість ліберала». У своїх авторських колонках та на сайті вчений послідовно критикує внутрішню і зовнішню економічну політику адміністрації президента США Джорджа Буша-молодшого. Дорікаючи американському очільнику та Алану Грінспену – колишньому голові Федеральної резервної системи, яка виконує у США роль Центрального банку, у недалекоглядності, П. Кругман поклав на них відповідальність за фінансову кризу 2008 року. Зокрема, у номері «The New York Times» від 17 жовтня 2008 року вчений, висловлюючи своє бачення глобальної фінансової кризи, робить висновок, що уряди США та інших ринкових країн роблять правильно, надаючи фінансову допомогу банкам і націоналізуючи ті фінансові організації, які найбільше постраждали від кризи. Він наголошує на тому, що ці заходи мають проводитися незалежно від стану державного бюджету. Водночас допомога банкам – це тільки перший, і далеко не достатній, крок на шляху протистояння кризі. На черзі – підтримка урядом США нефінансового сектора економіки, де він має зробити чимало: розширити компенсації безробітним, надати економічну допомогу властям штатів, викупити іпотечні застави і багато іншого [3].

Література

1. www.nobel.se/economics/laureates/index.html.
2. www.wikipedia.org.uk.
3. www.nytimes.com/2008/10/17.

Редакція отримала матеріал 8 грудня 2008 р.